

Standardy ochrony małoletnich w Uczniowskim Klubie Sportowym UKS 190 z siedzibą w Łodzi,
ul. Malczewskiego 37/47

POLITYKA OCHRONY DZIECI w UKS 190 Łódź

Standardy ochrony małoletnich w Uczniowskim Klubie Sportowym UKS 190 Łódź

– Polityka ochrony dzieci

Rozdział I

Objaśnienie terminów używanych w dokumencie Polityka ochrony dzieci

§ 1.1 Standardy ochrony małoletnich w Uczniowskim Klubie Sportowym UKS 190 Łódź –
Polityka ochrony dzieci to standardy ochrony małoletnich opracowane i przyjęte dla
stowarzyszenia, zwane dalej Polityką.

2. Polski Związek Pływacki zwany dalej organizacją, związkiem lub PZP.

3. Personel lub członek personelu to osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy
cywilnoprawnej, osoba samozatrudniona, członek organizacji, a także wolontariusz, stażysta,
praktykant.

4. Zarząd organizacji to osoby, które w strukturze organizacji są uprawnione do podejmowania
decyzji o działaniach organizacji zgodnie z wpisem do ewidencji klubów sportowych Urzędu
Miasta Łodzi

5. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.

6. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego
rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic
zastępczy.

7. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów
prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy
poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

8. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu
karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie
dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie. To każde zamierzone lub niezamierzone
działanie/zaniechanie jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat
takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub
zakłócają ich optymalny rozwój. Wyróżnia się 5 podstawowych form krzywdzenia wobec
dziecka: przemoc fizyczna, przemoc emocjonalna (psychiczna), przemoc seksualna
(wykorzystanie seksualne dziecka), przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza) i zaniedbanie.

9. Przez zagrożenie bezpieczeństwa dziecka lub krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie przestępstwa lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika lub współpracownika lub wolontariusza zaangażowanego do działań, rodzica/opiekuna prawnego dziecka lub przez inne dziecko, stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiejkolwiek formie bądź też zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

10. Osoba odpowiedzialna za internet to wyznaczony przez zarząd organizacji członek personelu, sprawujący nadzór nad korzystaniem z internetu przez dzieci na terenie organizacji oraz nad bezpieczeństwem dzieci w internecie.

11. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez zarząd organizacji członek personelu sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w organizacji.

12. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2. 1. Personel organizacji posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel organizacji podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka, zwraca uwagę na właściwość i poprawność relacji zachodzących pomiędzy personelem/opiekunem i dziećmi, jak i pomiędzy samymi dziećmi.

4. Rekrutacja personelu odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. Zasady bezpiecznej rekrutacji stanowią Załącznik nr 1 do niniejszej Polityki.

5. Personel zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji ustalonych i wprowadzonych w Polskim Związku Pływakim, a także zabezpiecza możliwości do zapoznania się z nimi opiekunów dzieci poprzez: – zamieszczenie na stronie www.uks190lodz.pl;

6. W organizacji wprowadzono zasady bezpiecznych relacji, które stanowią integralną część Polityki:

Załącznik nr 2.1 – Zasady bezpiecznych relacji personel - dziecko w UKS 190 Łódź

Załącznik nr 2.2 – Zasady relacji dziecko - dziecko w UKS 190 Łódź

Załącznik nr 2.3 – Zasady bezpiecznych relacji rodzic-dziecko, rodzic-trener w UKS 190 oraz druk oświadczenia dla personelu do potwierdzenia zapoznania się z przyjętą Polityką ochrony dzieci przed krzywdzeniem w PZP i wyżej wskazanymi zasadami bezpiecznych relacji

Załącznik nr 2.4 – Oświadczenie o zapoznaniu się z Polityką ochrony dzieci w UKS 190 Łódź i Zasadami bezpiecznych relacji

7. Organizacja szkoli personel w zakresie Polityki zarówno przed rozpoczęciem pracy, jak i regularnie w trakcie realizacji zadań.

8. Personel organizacji dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji, organizacji i służb, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci.

9. Organizacja dysponuje informacjami dla dzieci i rodziców na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numerami bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży i udostępnia je dzieciom oraz rodzicom.

§ 3. 1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.

2. Rodzaje i formy krzywdzenia dzieci: ■ przemoc fizyczna (naruszenie nietykalności fizycznej) – działanie, w wyniku którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub ze strony osoby, której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę, np.: – uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu, – popychanie, – zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób, – nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą, – rzucanie w kogoś przedmiotami, przemoc emocjonalna/psychiczna (naruszenie godności osobistej) – to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem, obejmująca zarówno działania jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy opiekunem a dzieckiem, np.: – krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego, – naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników, – faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone, – karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym, ■ przemoc seksualna (naruszenie intymności) – włączanie dziecka do lat 15. w aktywność seksualną, której nie jest on w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy, np.: – fotografowanie nagich lub przebiegających się dzieci w szatni, – rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem, – komentowanie podczas treningów, jak jest „dobrze rozwinięta” fizycznie dziewczynka ubrana w strój pływakki, – wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza specyfikę dyscypliny pływackiej, twierdząc, że służy to celom treningowym, ■ zaniedbywanie dziecka (naruszenie obowiązku do opieki i/lub praw dziecka) – chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb życiowych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub

trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka. Może dotyczyć takich obszarów jak: zdrowie, edukacja, rozwój emocjonalny, odżywianie, schronienie i bezpieczne warunki życia, np.: – dziecko nie otrzymuje pożywienia lub picia zarówno w domu jak i w czasie treningów lub wyjazdów, – dziecko nie otrzymuje odpowiedniej opieki medycznej, nie ma zrobionych badań o zdolności do uprawiania sportu mimo zwrócenia na to uwagi opiekunom, – dziecko lub nastolatek jest ubrany niewłaściwie do pogody, – podczas dojazdu dziecka na treningi, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa, – dziecko ma pogorszenie wyników w nauce, jest często nieobecne w szkole, – dziecko pozostaje bez opieki osoby dorosłej.

Przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza, bullying) - występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych (internetu i telefonów komórkowych). Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc: – werbalną np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie, – relacyjną np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, – fizyczną np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie, – materialną np. kradzież, niszczenie przedmiotów oraz – elektroniczną np. złśliwy SMS lub e-mail, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę.

3. Symptomy krzywdzenia dziecka

Rozpoznanie nadużycia nie zawsze jest łatwe. Czasami o nadużyciu donoszą naoczni świadkowie lub jest ono ujawniane np. przez inne dziecko lub dorosłego. Często pojawiają się wskazówki w postaci wątpliwych zachowań. Nie wolno lekceważyć takich doniesień lub znaków, należy je weryfikować i monitorować.

NADUŻYCIA FIZYCZNE

Wskaźniki fizyczne: zadrapania, ślady ugryzień lub siniaki, oparzenia, np. papierosowe nieleczone urazy, złamane kości.

Wskaźniki behawioralne: tendencje do samookaleczania, ciągłe próby ucieczki, agresja lub wycofanie, strach przed powrotem do domu, nieuzasadniony strach przed dorosłymi.

NADUŻYCIA EMOCJONALNE

Wskaźniki fizyczne: nagłe zaburzenia mowy, moczenie i brudzenie łóżka, oznaki samookaleczenia, słabe relacje z rówieśnikami.

Wskaźniki behawioralne: zachowanie wymagające uwagi, kołysanie, ssanie kciuka, strach przed zmianami, chroniczna ucieczka

ZANIEDBYWANIE

Wskaźniki fizyczne: ciągły głód, narażenie na niebezpieczeństwo, brak nadzoru, nieodpowiednie/niewłaściwe ubranie, niedostateczna higiena, nieleczone choroby

Wskaźniki behawioralne: zmęczenie, bezradność, słabe relacje z rówieśnikami, niskie poczucie własnej wartości, kompulsywne kradzieże, żebranie

NADUŻYCIA SEKSUALNE

Wskaźniki fizyczne: dziecko może skarżyć się na bolesność, ból lub krwawienie w swoich "częściach intymnych", ból przy oddawaniu moczu, trudności w chodzeniu lub siedzeniu, anoreksja/bulimia, nadużywanie substancji/narkotyków.

Wskaźniki behawioralne: depresja, nieodpowiedni język i/lub wiedza seksualna nieadekwatna do wieku, składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom, niska samoocena, strach przed ciemnością, niechęć do zbliżania się do kogokolwiek.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§ 4. 1. Procedury interwencji mają na celu wspierać członków personelu w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka. Personel angażowany do realizacji programów szkolenia ze względu na możliwość obserwowania dziecka w sytuacjach ukazujących skutki krzywdzenia, pełni ważną rolę w procesie rozpoznawania go u dziecka.

2. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.

3. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci: a) przestępstwo na szkodę dziecka (wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem); b) inna forma krzywdzenia, niebędąca przestępstwem ściganym z oskarżenia publicznego taka jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie; c) zaniedbanie potrzeb życiowych dziecka np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem.

4. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez: osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/ opiekunów prawnych), inne dziecko.

§ 5. 1. W przypadku powzięcia przez członka personelu podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek personelu ma obowiązek sporządzenia zgłoszenia – notatki i przekazania uzyskanej informacji zarządowi organizacji. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.

2. Interwencja prowadzona jest przez zarząd organizacji, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.

3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji pod pojęciem „zarządu organizacji” należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji.

4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez zarząd organizacji.
5. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony zarządu organizacji, a nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
6. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
7. Zarząd organizacji informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej). Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.
8. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd organizacji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do wydziału rodzinnego i nieletnich sądu rejonowego lub do ośrodka pomocy społecznej.
9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
10. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do Rejestru zdarzeń prowadzonego przez organizację.
11. W zakresie wprowadzonych procedur w załączeniu do Polityki stosuje się dokumenty stosowane przy zgłaszaniu incydentu lub zdarzenia: ■

Załącznik 3.1 – Notatka – zgłoszenie incydentu

Załącznik 3.2 – Karta interwencji

Załącznik 3.3 – Rejestr zdarzeń

Załącznik 3.4 – (Wzór) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa

Załącznik 3.5 – (Wzór) Zawiadomienie Ośrodka Pomocy Społecznej

Załącznik 3.6 – (Wzór) Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/ rodziny

§ 6. Dokumentowanie i przechowywanie zgłoszonych incydentów lub zdarzeń Dokumentowanie i przechowywanie informacji o ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających bezpieczeństwu dzieci jest bardzo ważnym elementem w skutecznej polityce ochrony dzieci.

Dokładne i Natychmiastowe Dokumentowanie: Wszystkie incydenty powinny być dokumentowane natychmiast po ich ujawnieniu lub zgłoszeniu. Dokumentacja powinna zawierać: – Dokładny opis zdarzenia, w tym data, czas, miejsce, osoby zaangażowane i

świadkowie; – Opis reakcji podjętej w odpowiedzi na incydent oraz wszelkich podjętych działań naprawczych.

Wszelkie informacje przekazane organom zewnętrznym (np. policji). Zgłoszenia będą przechowywane w rejestrze prowadzonym przez Koordynatora UKS 190 Łódź ds. bezpieczeństwa dzieci w okresie niezbędnym dla celów ujawniania i prowadzenia stosownych wyjaśnień oraz postępowań w sprawie.

Poufność: Informacje dotyczące incydentów muszą być przechowywane w sposób poufny, z dostępem ograniczonym do osób upoważnionych.

Zabezpieczenie Danych: Dane powinny być przechowywane w bezpieczny sposób, aby zapobiec nieautoryzowanemu dostępowi, zniszczeniu lub utracie. To może obejmować: – Używanie zabezpieczonych systemów elektronicznych z odpowiednimi hasłami i szyfrowaniem; – Przechowywanie kopii papierowych w zamkniętych szafach lub w innych bezpiecznych miejscach.

Zgodność z Przepisami o Ochronie Danych: Przechowywanie danych osobowych będzie się odbywało zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych, oraz wewnętrznymi regulacjami, jeśli takie zostaną wprowadzone. 5. Okres Przechowywania: Wszystkie dokumenty dotyczące zgłoszeń, w tym informacje, zapisy postępowań, ustaleń i działań naprawczych oraz wszelkie dokumenty papierowe, oraz dokumentacja prowadzona w sposób elektroniczny, w tym w szczególności informacje zawierające dane osobowe potwierdzające przeprowadzone postępowanie w sprawie będą przechowywane w zabezpieczonym archiwum UKS 190 Łódź do momentu realizacji celu dla którego zostały zebrane, przy czym maksymalny okres nie może przekroczyć pięciu lat, chyba, że przepisy prawa w tym związane z prowadzonymi postępowaniami wymagają dłuższego okresu przechowywania.

Procedury Postępowania i dostępu do Dokumentacji: Dokumentacja dotycząca zgłoszeń może być udostępniania kierownictwu organizacji, zarządom organizacji stowarzyszonych lub innym osobom uprawnionym do przeprowadzania wewnętrznych postępowań wyjaśniających, dyscyplinarnych lub regulaminowych. Dokumentacja może zostać również udostępniana uprawnionym organom zewnętrznym np. Policja, Prokuratura, Sądy w sytuacji prowadzenia odpowiednich postępowań.

Szkolenie Personelu: Wszyscy pracownicy i wolontariusze powinni być odpowiednio przeszkoleni w zakresie dokumentowania i przechowywania informacji o incydentach, aby zapewnić, że procedury te są właściwie stosowane.

§ 7. Krzywdzenie przez osobę dorosłą (krzywdzenie przez personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych)

Procedury interwencji

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka, koordynatorzy lub Zarząd UKS 190 Łódź w organizacji przeprowadzają rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Zarząd organizacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ

zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w Karcie interwencji.

2. Koordynator UKS 190 Łódź ds. bezpieczeństwa dzieci wraz z przedstawicielem zarządu organizacji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, zarząd organizacji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia zarząd organizacji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.

6. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu organizacji, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

7. W przypadku, gdy członek personelu organizacji dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, zarząd organizacji powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego/zakończenie współpracy z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest personelem organizacji, lecz jest zatrudniona przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren organizacji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

§ 8. Krzywdzenie rówieśnicze

Procedury interwencji

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko w czasie realizowanego szkolenia sportowego np. na treningach, podczas konsultacji i zgrupowań sportowych oraz zawodów należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. Informacje przekazuje się Koordynatorowi PZP ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

3. Z rodzicami/opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzanego o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

5. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach podmiotu należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Koordynator PZP ds. bezpieczeństwa dzieci wspólnie z przedstawicielem zarządu organizacji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotu lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest zarząd organizacji

7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest zarząd organizacji.

§ 9. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby dzwoniąc pod numer 112 – policja lub 998 – pogotowie. Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie powiadamia Zarząd organizacji oraz wypełnia kartę interwencji.

Rozdział IV

Plan wsparcia

§ 10. 1. Wobec dziecka poddawanego krzywdzeniu wprowadzany jest plan wsparcia funkcjonujący równolegle z podejmowanymi prawnymi działaniami interwencyjnymi. Dotyczy to sytuacji krzywdzenia przez osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych) oraz inne dziecko.

2. W każdym przypadku stosowana jest indywidualizacja działań w uzgodnieniu z opiekunami dziecka, a następnie omówieniu z dzieckiem, zmierzających do zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym: a) odizolowania go od źródeł zagrożenia, Interwencja cywilna Interwencja karna Niebieska Karta (narzędzie prewencyjne/pomocne do monitorowania sytuacji domowej przez odpowiednie służby) Przestanki zagrożenie dobra dziecka podejrzenie popełnienia przestępstwa przemoc domowa (jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych).

Właściwy organ/podmiot sąd rodzinny policja/prokuratura - sąd karny, zespół interdyscyplinarny (przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych).

Stosowane przepisy: kodeks rodzinny i opiekuńczy, kodeks postępowania cywilnego, kodeks karny, kodeks postępowania karnego ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Forma interwencji:

- wniosek o wgląd w sytuację rodziny zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wypełnienie formularza "Niebieska karta", obserwacji dziecka i zwracania uwagi na wszelkie niepokojące sygnały,
- skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, gdy istnieje taka potrzeba,
- podjęcie współpracy międzyinstytucjonalnej (lokalne ośrodki pomocy społecznej, ośrodki interwencji kryzysowej, poradnie psychologiczne - pedagogiczne, specjalistyczne poradnie rodzinne, ośrodki wczesnej interwencji, ośrodki wsparcia dziennego, środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży, centra pomocy dzieciom (centrapomocydzieciom.fdds.pl), ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci.

3. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan wsparcia opracowywany jest w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym.

4. Plan wsparcia dziecka nie kończy się wraz z końcem procedury prawnej. Rozdział V Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 11. 1. UKS 190 Łódź zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

2. UKS 190 Łódź, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka kierując się odpowiedzialnością i rozważą wobec utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunków dzieci.

3. Utrwalanie, przetwarzanie, używanie, publikowanie wizerunku dziecka znajdującego się na zdjęciu, nagraniu bądź na jakimkolwiek nośniku musi być dokonywane rozważnie i ostrożnie. Działania tego rodzaju są dopuszczalne wyłącznie w celu celebrowania sukcesów dziecka, dokumentowania działań lub funkcjonowania klubu (na przykład na turniejach, rozgrywkach, treningach), przy zachowaniu bezpieczeństwa dzieci.

4. Zdjęcia bądź nagrania, o których mowa w ust. 3, są realizowane bez dyskryminacji ze względu na jakiegokolwiek cechy.

5. W każdym wypadku należy kierować się dobrem i godnością dziecka. Materiał zawierający wizerunek dziecka nie może być uwłaczający lub obrażający je, pokazywać sytuacji, które bez kontekstu wydają się ośmieszające, niewłaściwe.

6. Zabronione jest ujawnianie w trakcie rejestracji jakichkolwiek informacji dotyczących dziecka, w tym jego stanu zdrowia, sytuacji materialnej, sytuacji prawnej i powiązanych z wizerunkiem dziecka.

7. Utrwalanie wizerunku dziecka jest możliwe tylko jeśli PZP został o tym poinformowany i wyraził na to zgodę, uzyskano zgody rodziców/opiekunów prawnych oraz jeżeli jest to możliwe ustne zgody samych dzieci.

8. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: udział w konkurencjach sportowych, zgromadzenie w czasie zawodów, trybuny imprez sportowych, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

9. Wszystkie podejrzenia i problemy dotyczące niewłaściwego utrwalania i rozpowszechniania wizerunków dzieci należy rejestrować i zgłaszać zarządowi organizacji.

10. Materiały zawierające wizerunek dzieci przechowywane są w sposób zgodny z prawem i bezpieczny dla dzieci: nośniki analogowe zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w zamkniętej na klucz szafce, a nośniki elektroniczne zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w folderze chronionym z dostępem ograniczonym do osób uprawnionych przez organizację. Nośniki będą przechowywane przez okres wymagany przepisami prawa o archiwizacji i/lub okres ustalony przez organizację w polityce ochrony danych osobowych.

Nie przechowuje się materiałów elektronicznych zawierających wizerunki dzieci na nośnikach nieszyfrowanych ani mobilnych, takich jak telefony komórkowe i urządzenia z pamięcią przenośną (np. pendrive).

Upublicznienie przez członka personelu wizerunku dziecka utrwalonego w jakiejkolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka. Dobrą praktyką jest również pozyskiwanie zgód samych dzieci (zwłaszcza dzieci z chwilą ukończenia 13. roku życia, które nabywają ograniczoną zdolność do czynności prawnych).

Rozdział VI

Zasady dostępu dzieci do Internetu

§ 13. 1. UKS 190 Łódź, nie zapewnia dzieciom dostępu do Internetu podczas szkolenia na pływalniach, salach gimnastycznych w miejscach gdzie przeprowadza szkolenie.

Rozdział VIII

Monitoring stosowania Polityki w UKS 190 Łódź

§ 15. 1. Zarząd UKS 190 Łódź wyznacza Koordynatora UKS 190 Łódź ds. bezpieczeństwa dzieci odpowiedzialnego za Standardy ochrony małoletnich w UKS 190 Łódź – Politykę ochrony dzieci, e-mail: ochronadzieci@uks190lodz.pl.

Zakres kompetencji wskazano w Załączniku nr 4.

2. Osoby, o których mowa w punkcie poprzedzającym, są odpowiedzialne za monitorowanie realizacji Polityki, przyjmowanie zgłoszeń dotyczących podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dzieci, reagowanie na sygnały naruszenia Polityki i prowadzenie dokumentacji oraz za proponowanie zmian w Polityce.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 przeprowadzają wśród personelu organizacji, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi Załącznik nr 5 do niniejszej Polityki.

4. W ankiecie personel może proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w organizacji.

5. Osobna ankietę oceny funkcjonowania Polityki przeprowadzana jest wśród dzieci w pierwszym kwartale danego roku. Wzór ankiety stanowi Załącznik nr 6.

6. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dokonują opracowania ankiet wypełnionych przez członków personelu. Sporządzają na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazują zarządowi organizacji.

7. Zarząd organizacji wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza personelowi, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie Polityki. Rozdział IX Osoby i organizacje kontaktowe

§ 16. 1. Koordynator UKS 190 Łódź ds. bezpieczeństwa dzieci ochronadzieci@uks190lodz.pl, tel. 605 065 065 – Dagmara Zielińska.

2. Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka- telefon: 0 800 12 12 12 (numer bezpłatny).

3. Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę-
telefon: 116 111 – numer bezpłatny.

4. Telefon dla rodziców, nauczycieli i innych profesjonalistów pracujących z dziećmi
oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku
podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także pomocy psychologicznej dziecku przeżywającemu
trudności prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę 800 100 100 (numer bezpłatny). 5.
Komitet Ochrony Praw Dziecka- telefon: 22 626 94 19

6. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej

7. Policja – telefon: 997

8. Numer alarmowy: 112

Rozdział X

Przepisy końcowe

1. § 17. 1. Polityka została zatwierdzona Uchwałą Zarządu UKS 190 Łódź nr 2/2024 z dnia
15 sierpnia 2024 roku i wchodzi w życie z dniem jej uchwalenia.

2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu organizacji, dzieci i ich opiekunów, w
szczegółności poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną, poprzez zamieszczenie na
stronie internetowej organizacji